
SABBATO SANCTO AD MISSAM

Lectio 1 (Gen 1:1–2:2)

Léctio libri Génesis

In princípio creávit Deus cælum et terram. Terra autem erat inánis et vácuá, et ténebræ super fáciem abyssi, et spíritus Dei ferebátur super aquas.

Dixítque Deus: «Fiat lux». Et facta est lux. Et vidit Deus lucem quod esset bona et divisit Deus lucem ac ténebras. Appellavítque Deus lucem Diem et ténebras Noctem. Factúmque est vespere et mane, dies unus.

Dixit quoque Deus: «Fiat firmaméntum in médio aquárum et dívidat aquas ab aquis». Et fecit Deus firmaméntum divisítque aquas, quæ erant sub firmaménto, ab his, quæ erant super firmaméntum. Et factum est ita. Vocavítque Deus firmaméntum Cælum. Et factum est vespere et mane, dies secúndus.

Dixit vero Deus: «Congregéntur aquæ, quæ sub cælo sunt, in locum unum, et appáreat árida». Factúmque est ita. Et vocávit Deus áridam Terram congregationésque aquárum appellávit Mária. Et vidit Deus quod esset bonum.

Et ait Deus: «Gérminet terra herbam viréntem et herbam faciéntem semen et lignum pomíferum fáciens fructum iuxta genus suum, cuius semen in semetípso sit super terram». Et factum est ita. Et prótulit terra herbam viréntem et herbam afferéntem semen iuxta genus suum lignúmque fáciens fructum, qui habet in semetípso seméntem secúndum spéciem suam. Et vidit Deus quod esset bonum. Et factum est vespere et mane, dies tértius.

Dixit autem Deus: «Fiant luminária in firmaménto cæli, ut dívidant diem ac noctem et sint in signa et témpora et dies et annos, ut lúceant in firmaménto cæli et illúminent terram». Et factum est ita. Fecítque Deus duo magna luminária: lumináre maius, ut præéssset diéi, et lumináre minus, ut præéssset nocti, et stellas. Et pósuit eas Deus in firmaménto cæli, ut lucérent super terram et præéssent diéi ac nocti et divíderent lucem ac ténebras. Et vidit Deus quod esset bonum. Et factum est véspere et mane, dies quartus.

Dixit étiam Deus: «Púllulent aquæ réptile ánimæ vivéntis, et volátile volet super terram sub firmaménto cæli». Creavítque Deus cete grándia et omnem ánimam vivéntem atque motábilem, quam púllulant aquæ secúndum spécies suas, et omne volátile secúndum genus suum. Et vidit Deus quod esset bonum; benedixítque eis Deus dicens: «Créscite et multiplicámini et repléte aquas maris, avésque multiplicéntur super terram». Et factum est véspere et mane, dies quintus.

Dixit quoque Deus: «Prodúcat terra ánimam vivéntem in génere suo, iuménta et reptília et béstias terræ secúndum spécies suas». Factúmque est ita. Et fecit Deus béstias terræ iuxta spécies suas et iuménta secúndum spécies suas et omne réptile terræ in génere suo. Et vidit Deus quod esset bonum.

Et ait Deus: «Faciámus hóminem ad imáginem et similitúdinem nostram; et præsent pístibus maris et volatílibus cæli et béstis universæque terræ omníque réptili, quod movétur in terra». Et creávit Deus hóminem ad imáginem suam; ad imáginem Dei creávit illum; másculum et féminam creávit eos.

Benedixítque illis Deus et ait illis Deus: «Créscite et multiplicámini et repléte terram et subícite eam et dominámini pístibus maris et volatílibus cæli et univérssis animántibus, quæ movéntur super terram». Dixítque Deus: «Ecce dedi vobis omnem herbam afferéntem semen super terram et univérssa ligna, quæ habent in semetípsis fructum ligni portántem seméntem, ut sint vobis in escam et cunctis animántibus terræ omníque vólucris cæli et univérssis, quæ movéntur in terra et in quibus est ánima vivens, omnem herbam viréntem ad vescéndum». Et factum est ita. Vidítque Deus cuncta, quæ fecit, et ecce erant valde

bona. Et factum est vespere et mane, dies sextus.

Igitur perfecti sunt cæli et terra et omnis exercitus eorum. Complevitque Deus die septimo opus suum, quod fecerat, et requievit die septimo ab universo opere, quod patratat.

¶. Verbum Dómini. ¶. Deo grátias.

_____ Na počiatku stvoril Boh nebo a zem. Zem však bola pustá a prázdna, tma bola nad priepasťou a Duch Boží sa vznášal nad vodami. ✱ Tu povedal Boh: „Bud' svetlo!“ a bolo svetlo. Boh videl, že svetlo je dobré; i oddelil svetlo od tmy. A Boh nazval svetlo „dňom“ a tmu nazval „nocou“. A nastal večer, a nastalo ráno, deň prvý. ✱ Potom Boh povedal: „Bud' obloha uprostred vôd a staň sa delidlom medzi vodami a vodami!“ I urobil Boh oblohu a oddelil vody, ktoré boli pod oblohou, od vôd, ktoré boli nad oblohou. A stalo sa tak. A Boh nazval oblohu „neбом“. A nastal večer, a nastalo ráno, deň druhý. ✱ Potom Boh povedal: „Vody, ktoré ste pod neбом, zhromaždite sa na jedno miesto a ukáž sa súš!“ A stalo sa tak. A Boh nazval súš „zemou“ a zhromaždište vôd nazval „morom“. A Boh videl, že je to dobré. Tu Boh povedal: „Zem, vyžeň trávu, rastliny s plodom semena a ovocné stromy, prinášajúce plody, v ktorých je ich semeno podľa svojho druhu na zemi!“ A stalo sa tak. Zem vyhnala trávu a rastliny s plodom semena podľa svojho druhu i stromy, prinášajúce ovocie, v ktorom je ich semeno podľa svojho druhu. A Boh videl, že je to dobré. A nastal večer, a nastalo ráno, deň tretí. ✱ Tu Boh povedal: „Bud' te svetlá na nebeskej oblohe na oddelovanie dňa od noci! A bud' te na znamenie pre obdobie, dni a roky! I bud' te svetlami na nebeskej oblohe, aby ste osvetľovali zem!“ A stalo sa tak. A Boh urobil dvojce veľkých svetiel: väčšie, aby vládlo nad dňom, a menšie, aby vládlo nad nocou, a aj hviezdy. Umiestnil ich na nebeskej oblohe, aby osvetľovali zem a aby vládli nad dňom a nad nocou, a oddelovali svetlo od tmy. A Boh videl, že je to dobré. A nastal večer, a nastalo ráno, deň štvrtý. ✱ Tu Boh povedal: „Vody, hemžite sa množstvom živých tvorov, a okrídlené tvory, lietajte ponad zem na nebeskej oblohe!“ A Boh stvoril veľké morské zvieratá a všetky živočíchy, ktoré sa hýbu a hemžia vo vode podľa svojho druhu, ako i všetky okrídlené lietajúce tvory podľa svojho druhu. A Boh videl, že je to dobré. Boh ich požehnal a povedal: „Plod' te a množte sa a naplňte morské vody, aj vtáctvo nech sa rozmnožuje na zemi!“ A nastal večer, a nastalo ráno, deň piaty. ✱ Potom Boh povedal: „Zem, vydaj živé bytosti podľa svojho druhu: dobytok, plazy a divú zver podľa svojho druhu!“ A stalo sa tak. Boh urobil divú zver podľa svojho druhu, dobytok podľa svojho druhu i všetky plazy podľa svojho druhu. A Boh videl, že je to dobré. ✱ Nato Boh povedal: „Urobme človeka na náš obraz a podľa našej podoby! Nech vládne nad rybami mora i nad vtáctvom neba, i nad dobytkom a divou zverou a nad všetkými plazmi, čo sa plazia po zemi!“ A stvoril Boh človeka na svoj obraz, na Boží obraz ho stvoril, muža a ženu ich stvoril. ✱ Boh ich požehnal a povedal im: „Plod' te a množte sa a naplňte zem! Podmaňte si ju a panujte nad rybami mora, nad vtáctvom neba a nad všetkou zverou, čo sa hýbe na zemi!“ Potom Boh povedal: „Hľa, dávam vám všetky rastliny s plodom semena na povrchu celej zeme a všetky stromy, majúce plody, v ktorých je ich semeno: nech sú vám za pokrm! Všetkým zverom zeme a všetkému vtáctvu neba i všetkému, čo sa hýbe na zemi, v čom je dych života, (dávam) všetku zelenú trávu.“ A stalo sa tak. A Boh videl všetko, čo

urobil, a hľ'a, bolo to veľmi dobré. A nastal večer, a nastalo ráno, deň šiesty. ✱ Takto boli ukončené nebo a zem, a všetky ich voje. V siedmy deň Boh skončil svoje diela, ktoré urobil. A v siedmy deň odpočíval od všetkých diel, ktoré urobil.

Canticum

VIII

J

Ubi- lá- te * Dó- mi- no omnis

terra: serví- te Dómi- no in

laetí- ti- a. ¶. Intrá- te in conspéc- tu

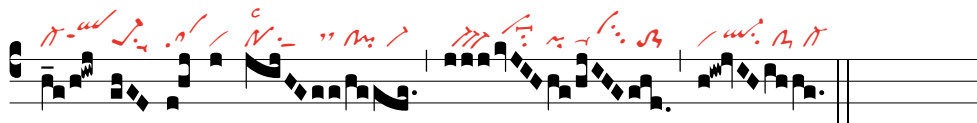
e- jus, in exsul- ta- ti- ó- ne. ¶. Sci- tó- te

quod Dómi- nus i- pse est De-

us. ¶. I- pse fe- cit nos, et non i- psi nos:-

nos autem pó-pu-lus e- jus, et oves

pá- scu- ae e-jus.

— Jasaj na chválu Pánovi, celá zem, s radost'ou slúžte Pánovi. * S plesaním vstupujte pred jeho tvár. * Vedzte, že náš Pán je Boh; * on je náš stvoriteľ a jemu patríme, sme jeho ľud a ovce z jeho stáda.

Lectio 2 (Gen 22:1-18)

Léctio libri Génesis

In diébus illis: Tentávit Deus Abraham et dixit ad eum: «Abraham». Ille respóndit: «Adsum». Ait: «Tolle fílium tuum unigénitum, quem díligis, Isaac et vade in terram Moría; atque offer eum ibi in holocáustum super unum móntium, quem monstrávero tibi».

Igitur Abraham de nocte consúrgens stravit ásinum suum ducens secum duos iúvenes suos et Isaac fílium suum. Cumque concidísset ligna in holocáustum, surréxit et ábiit ad locum, quem præcéperat ei Deus. Die autem tértio, elevátis óculis, vidit locum procul dixítque ad púeros suos: «Exspectáte hic cum ásino. Ego et puer illuc usque properántes, postquam adoravérimus, revertémur ad vos».

Tulit quoque ligna holocáusti et impósuit super Isaac fílium suum; ipse vero portábat in mánibus ignem et cultrum. Cumque duo pérgerent simul, dixit Isaac Abrahæ patri suo: «Pater mi». Ille respóndit: «Quid vis, fili?». «Ecce, inquit, ignis et ligna; ubi est víctima holocáusti?». Dixit Abraham: «Deus providébit sibi víctimam holocáusti, fili mi». Pergébant ambo páriter;

Et venérunt ad locum, quem osténderat ei Deus, in quo ædificávit Abraham altáre et désuper ligna compósuit. Cumque colligásset Isaac fílium suum, pósuit eum in altári super struem lignórum extendítque Abraham manum et arrípuit cultrum, ut immoláret fílium suum. Et ecce ángelus Dómini de cælo clamávit: «Abraham, Abraham». Qui respóndit: «Adsum». Dixítque: «Non exténdas manum tuam super púerum neque fácias illi quidquam. Nunc cognóvi quod times Deum et non pepercísti fílio tuo unigénito propter me». Levávit Abraham óculos suos vidítque aríetem unum inter vepres hæréntem córnis; quem assúmens óbtulit holocáustum pro fílio. Appellavítque nomen loci illíus: «Dóminus videt». Unde usque hódie dícitur: «In monte Dóminus vidétur».

Vocávit autem ángelus Dómini Abraham secúndo de cælo et dixit: «Per memetípsum iurávi, dicit Dóminus: quia fecísti hanc rem et non pepercísti fílio tuo unigénito, benedícam tibi et multiplicábo semen tuum sicut stellas cæli et velut arénam, quæ est in lítore maris. Possidébit semen tuum portas inimicórum suórum, et benedicéntur in sémine tuo omnes gentes terræ, quia obædísti voci meæ».

¶. Verbum Dómini. ¶. Deo grátias.

_____ V tých dňoch Boh skúšal Abraháma a povedal mu: „Abrahám!“ On odpovedal: „Tu som.“ A on hovoril: „Vezmi svojho syna, svojho jediného syna Izáka, ktorého miluješ, a choď do krajiny »Morja«! Tam ho obetuj ako zápalnú obeť na jednom z vrchov, ktorý ti ukážem.“ ★ Abrahám vstal včasráno, osedlal osla, zobral so sebou dvoch svojich sluhov a svojho syna Izáka a narúbal drevo na zápalnú obeť. Potom sa vybral na miesto, ktoré mu označil Boh. Na tretí deň, keď Abrahám zdvihol oči, zd’aleka uvidel to miesto. Tu Abrahám povedal svojim sluhom: „Vy ostaníte tu s oslom; ja a chlapec pôjdeme až tamto. Pomodlíme sa a vrátime sa k vám.“ ★ Potom vzal Abrahám drevo na zápalnú obeť a naložil ho na svojho syna Izáka; sám vzal oheň a nôž a takto šli obaja spolu. Tu povedal Izák svojmu otcovi Abrahámovi: „Otče!“ On mu odvetil: „Hľa, tu som, syn môj!“ A on mu povedal: „Drevo a oheň na zápalnú obeť je tu, kde však je baránok na zápalnú obeť?“ Abrahám mu odvetil: „Boh si už obstará baránka na zápalnú obeť, syn môj.“ A išli obaja spolu d’alej. ★ Keď došli na miesto, ktoré mu označil Boh, Abrahám tam postavil oltár, naukladal drevo, poviazal svojho syna Izáka a položil ho na oltár na drevo. Potom Abrahám siahol rukou a vzal nôž, aby zabil svojho syna. Vtedy naň zavolať Pánov anjel z neba: „Abrahám, Abrahám!“ On odpovedal: „Tu som.“ On mu povedal: „Nevoystieraj ruku na chlapca a neubližuj mu! Teraz som totiž poznal, že sa bojíš Boha a neušetril si svojho jediného syna kvôli mne.“ Tu zdvihol Abrahám oči a uzerel barana, ktorý bol rohami zachytený v kroví. Abrahám podišiel, barana vzal a obetoval ho ako zápalnú obeť namiesto

svojho syna. A Abrahám nazval toto miesto „Pán vidí“, a tak sa ešte aj dnes hovorí: „Na vŕšku Pán uvidí“. * Pánov anjel však aj druhý raz volal na Abraháma z neba: „Na seba samého prisahám – to je Pánov výrok: Pretože si toto urobil a svojho syna, svojho jediného si neušetril pred mnou, zahrniem ť a požehnaním a prenáramne rozmnožím tvoje potomstvo. Bude ho ako hviezd na nebi a ako piesku na morskom brehu. Tvoje potomstvo sa zmocní brán svojich nepriateľov a v tvojom potomstve budú požehnané všetky národy zeme preto, že si poslušol môj hlas.“

Canticum
VIII

Q

UI confí- dunt * in Dó-mi-no, si- cut mons

Si- on: non commové-

bi- tur in aetér- num, qui hábi- tat in Jerú- sa-

lem. ¶ Mon- tes in circú-i-tu

e- jus: et Dómi- nus in circú- i-tu

pópu-li su-i, ex hoc nunc et us-que

in saé-cu-lum.

_____ *Tí, čo sa spoliehajú na Pána, sú ako vrch Sion: nehýbe sa, trvá naveky. * Ako vrchy obklopujú Jeruzalem, tak je Pán okolo svojho ľudu odteraz až naveky.* _____

Lectio 3 (Ex 14:15–15:1)

Léctio libri Exodi

In diébus illis: Dixit Dóminus ad Móysen: «Quid clamas ad me? Ló-
quere fíliis Israel, ut proficiscántur. Tu autem éleva virgam tuam et
exténde manum tuam super mare et dívide illud, ut gradiántur fílii
Israel in médio mari per siccum. Ego autem indurábo cor Ægyptió-
rum, ut persequántur eos; et glorificábor in pharaóne et in omni exér-
citu eius, in cúrribus et in equítibus illíus. Et scient Ægýptii quia ego
sum Dóminus, cum glorificátus fúero in pharaóne, in cúrribus atque
in equítibus eius».

Tollénsque se ángelus Dei, qui præcedébat castra Israel, ábiit post eos;
et cum eo páriter colúmna nubis, prióra dimíttens, post tergum. Stetit
inter castra Ægyptiórum et castra Israel; et erat nubes tenebrósa et
illúminans noctem, ita ut ad se ínvicem toto noctis témpore accédere
non valérent.

Cumque extendísset Móyses manum super mare, réppulit illud Dó-
minus, flante vento veheménti et urénte tota nocte, et vertit in sic-
cum; divisáque est aqua. Et ingressi sunt fílii Israel per médium maris

sicci; erat enim aqua quasi murus a dextra eorum et læva. Persequentesque Ægyptii ingressi sunt post eos, omnis equitatus pharaonis, currus eius et equites per medium maris.

Iamque advenerat vigilia matutina, et ecce respiciens Dominus super castra Ægyptiorum per columnam ignis et nubis perturbavit exercitum eorum; et impedivit rotas curruum, ita ut difficile moverentur. Dixérunt ergo Ægyptii: «Fugiamus Israël! Dominus enim pugnat pro eis contra nos».

Et ait Dominus ad Moysen: «Extende manum tuam super mare, ut revertantur aquæ ad Ægyptios super currus et equites eorum». Cumque extendisset Moyses manum contra mare, reversum est primo diluvio ad priorem locum; fugientibusque Ægyptiis occurrerunt aquæ, et involvit eos Dominus in mediis fluctibus. Reversæque sunt aquæ et operuerunt currus et equites cuncti exercitus pharaonis, qui sequentes ingressi fuerant mare; ne unus quidem superfuit ex eis. Filii autem Israel perrexerunt per medium sicci maris, et aquæ eis erant quasi pro muro a dextris et a sinistris.

Liberavitque Dominus in die illo Israel de manu Ægyptiorum. Et viderunt Ægyptios mortuos super litus maris et manum magnam, quam exercuerat Dominus contra eos; timuitque populus Dominum et crediderunt Domino et Moysi servo eius.

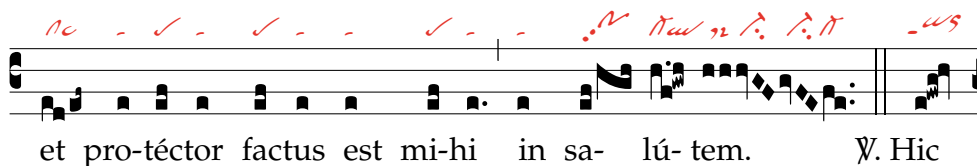
Tunc cecinit Moyses et filii Israel carmen hoc Domino, et dixerunt:

V tých dňoch povedal Pán Mojžišovi: „Čo voláš ku mne? Rozkáž Izraelitom, aby sa pohli! Zdvihni svoju palicu a vystri ruku nad more a rozdeľ ho, aby Izraeliti mohli prejsť stredom mora po suchu! Ja však zatvrdím srdce Egypt'anov, aby sa hnali za vami. A tak ukážem svoju moc na faraónovi a na celom jeho vojsku, na jeho vozoch a na jeho záprahoch, aby Egypt'anía poznali, že ja som Pán, keď ukážem na faraónovi, na jeho vozoch a na jeho záprahoch svoju moc.“ ★ *Nato Boží anjel zmenil svoje miesto. Predtým šiel pred izraelskými vojnami a teraz sa odobral za ne. Aj oblačný stĺp zmenil svoje miesto spopred nich a postavil sa za nich. Takto sa dostal medzi egyptské vojsko a medzi izraelské vojsko. A oblak bol na jednej strane temný, na druhej osvetľoval noc, a tak sa celú noc nedalo k tamtým priblížiť.* ★ *Mojžiš však vystrel ruku nad more a Pán ho celú noc prudkým východným vetrom rozháňal a more vysušil. Takto sa voda rozdelila a Izraeliti prešli stredom mora po suchu, kým vody boli pre nich ako múr na ich pravici a ľavici. Egypt'anía ich však prenasledovali a všetky faraónove kone, vozy a záprahy pustili sa za nimi doprostred mora.* ★ *V čase rannej stráže Pán hl'adel v ohňovom*

a oblačnom stĺpe na Egypt'anov a egyptské vojsko uviedol do zmätku. Spôsobil tiež, že im kolesá z vozov odpadávali a že len s ťažkosťou mohli napredovať. Tu Egypt'ania vraveli: „Utekajme pred Izraelitmi! Ved' Pán bojuje za nich proti Egypt'anom!“ * A Pán povedal Mojžišovi: „Vystri ruku nad more, aby sa vody zliali na Egypt'anov, na ich vozy a na ich záprahy!“ I vystrel Mojžiš ruku nad more a more sa za rána vrátilo na svoje pôvodné miesto, a pretože Egypt'ania utekali práve proti nemu, Pán tak zahnal Egypt'anov doprostred mora. Vody sa vrátili späť a zavalili vozy, záprahy a všetky faraónove vojská, ktoré sa za nimi pustili do mora. Nezostal z nich ani len jeden. Izraeliti však po suchu prešli stredom mora, kým vody po ich pravici a ľavici stáli ako múr. * Takto Pán v ten deň vyslobodil Izrael z rúk Egypt'anov a Izrael videl mŕtvych Egypt'anov ležať na morskom pobreží. Izrael teda videl veľký zázrak, ktorý Pán urobil na Egypt'anoch. Ľud sa bál Pána a dôveroval Pánovi i jeho služobníkovi Mojžišovi. * Vtedy Mojžiš a Izraeliti zaspievali Pánovi túto pieseň: _____

Canticum
VIII

C

De- us me- us, et hono- rábo e- um: De- us patris

me- i, et exal- tá- bo e- um. V. Dó- minus
cón- tens bel- la: Dó- mi- nus no- men est
il- li.-

Spievajme Pánovi, lebo vznešený, slávne vznešený je: koňa i povoz zmietol do mora. Moja sila a moja udatnosť je Pán a stal sa mi spásou. * Toto je môj Boh, budem ho velebit', Boh môjho otca, budem ho chváliť. * Pán je bojovník, Pán je jeho meno.

Lectio 4 (Is 54:5-14)

Lectio libri Isaíæ prophétæ

Qui fecit te, erit sponsus tuus, Dóminus exercítuum nomen eius; et redémptor tuus Sanctus Israel, Deus omnis terræ vocábitur.

Quia ut mulierem derelíctam et mæréntem spírítu vocávit te Dóminus, et uxórem ab adulescéntia abiéctam dixit Deus tuus. Ad punctum in módico derelíqui te et in miseratió nibus magnis congregábo te. In moménto indignatió nis abscondi fáciem meam parúmper a te et in misericórdia sempitérna misértus sum tui, dixit redémptor tuus Dóminus.

Sicut in diébus Noe istud mihi est, cui iurávi, ne indúcerem aquas Noe ultra supra terram; sic iurávi, ut non iráscar tibi et non íncrepem te. Montes enim recédent, et colles movebúntur, misericórdia autem mea non recédet a te, et fœdus pacis meæ non movébitur, dixit miserátor tuus Dóminus.

Paupércula, tempestáte convúlſa absque ulla consolatióne, ecce ego sternam super carbúnculos lápidés tuos et fundábo te in sapphíris; et ponam iáspidem propugnácula tua et portas tuas in lápidés pretiósos et omnes términos tuos in lápidés desiderábiles. Univérſi fílii tui erunt discípuli Dómini, et magna erit pax fíliis tuis; in iustítia fundáberis. Procul eris ab oppressióne, quia non timébis, et a pavóre, quia non appropinquábit tibi.

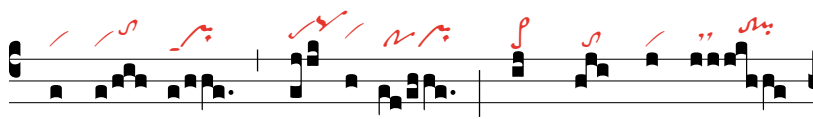
℣. Verbum Dómini. ℟. Deo grátias.

Bo manželom ti bude tvoj stvoriteľ, Pán zástupov je jeho meno, vykupiteľom Svätý Izraelov, Bohom celej zeme sa nazýva. * Ved' ako opustenú ženu a duchom skleslú povolal ťa Pán. Nuž či môže byť zavrhnutá žena mladosti? – hovorí tvoj Boh. Na krátku chvíľu som ťa opustil a veľkým zľutovaním si ťa pritiahnem. V návale hnevu som schoval svoju tvár nakrátko pred tebou, večným zmlouvaním som sa nad tebou zľutoval, hovorí tvoj vykupiteľ, Pán. * Je mi to ako v dňoch Noema: ako som sa zaprisahal, že viac nezalejú zem vody Noema, tak som sa zaprisahal, že sa nebudem hnevať na teba a že ťa nebudem karhať. Nech i vrchy odstúpia a kopce nech sa otrasú: moja milosť neodstúpi od teba, zmluva môjho mieru sa neotrasie, hovorí Pán, tvoj zľutovník. * Biedny, zmietaný, bezútešný! Hľa, ja ti položím z drahokamu základy a tvoju podstavbu zo zafíru. Tvoju obrubu urobím z rubínu, tvoje brány z karbunkulu a tvoje hranice zo vzácnych kameňov. Všetky tvoje dietky budú učeníkmi Pána, vo veľkom pokoji budú tvoje dietky. Budeš upevnený v spravodlivosti, vzdialený od utlačania – báť sa nebudeš – aj od hrôzy – ved' sa ťa nezmocní.

Canticum

VIII

L

audá- te * Dó-minum, omnes gentes :

et collau- dá- te e- um, om- nes

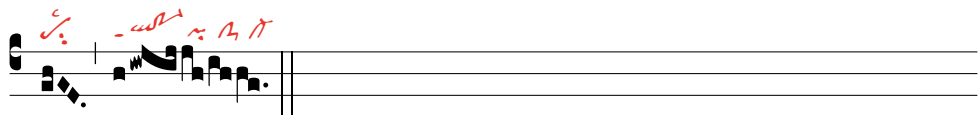
pó- pu-li. V. Quóni-am confirmá- ta est

su- per nos mi-se- ri-cór-di- a e- jus : et

vé-ri- tas Dómi- ni ma- net in aetér-

num.

_____ Chroál'te Pána, všetky národy, oslavujte ho, všetci ľudia; * lebo je veľké jeho milosrdenstvo voči nám a pravda Pánova trvá naveky. _____

Lectio 5 (Is 55:1-11)

Léctio libri Isaíæ prophétæ

Hæc dicit Dóminus:

«Omnes sitiéntes, veníte ad aquas; et, qui non habétis argéntum, pro- peráte, émite et comédite, veníte, émite absque argénto et absque ulla commutatióne vinum et lac. Quare appénditis argéntum non in pá- nibus et labórem vestrum non in saturitáte? Audíte, audiéntes me, et comédite bonum, ut delectétur in crassitúdine ánima vestra.

Inclináte aurem vestram et veníte ad me; audíte, ut vivat ánima vestra, et fériam vobíscum pactum sempitérnum, misericórdias David fidéles. Ecce testem pópulis dedi eum, ducem ac præceptórem gén-
tibus. Ecce gentem, quam nesciébas, vocábis, et gentes, quæ te non
cognovérunt, ad te current, propter Dóminum Deum tuum et Sanc-
tum Israel, quia gloriificávit te.

Quærite Dóminum, dum inveníri potest; invocáte eum, dum prope
est. Derelínquat ímpius viam suam, et vir iníquus cogitatiónes suas;
et revertátur ad Dóminum, et miserébitur eius, et ad Deum nostrum,
quóniam multus est ad ignoscéndum. Non enim cogitatiónes meæ
cogitatiónes vestræ, neque viæ vestræ viæ meæ, dicit Dóminus. Quia
sicut exaltántur cæli a terra, sic exaltátæ sunt viæ meæ a viis vestris
et cogitatiónes meæ a cogitatióibus vestris.

Et quómodo descéndit imber et nix de cælo et illuc ultra non revér-
titur, sed inébriat terram et infúndit eam et germináre eam facit et
dat semen serénti et panem comedénti, sic erit verbum meum, quod
egrediétur de ore meo: non revertétur ad me vácuum, sed fáciat, quæ-
cúmque vólui, et prosperábitur in his, ad quæ misi illud.

¶ Verbum Dómini. ¶ Deo grátias.

_____ Oj, všetci smädní, pod'te k vodám, a ktorí nemáte peňazí, pod'te, kupujte
a jedzte, pod'te, kupujte bez peňazí, bezplatne víno a mlieko! Čo vážite striebro za to, čo nie
je chlieb, a svoju robotu za to, čo nesýti? Počúvajte ma a budete jesť dobroty, v hojnosti sa
bude kochať vaša duša. ✱ Nakloňte si ucho a pod'te ku mne, poslúchajte, aby vaša duša žila;
a uzavriem s vami večnú zmluvu, neklamnú milosť Dávidovu. Hľa, urobím ho svedkom
pre národy, kniežaťom a vládcom kmeňov! Ved' privoláš národ, ktorý nepoznáš, a národy, čo
ŕa nepoznajú, pribehnú k tebe kvôli Pánovi, tvojmu Bohu, Svätému Izraela, lebo ŕa oslávil.
✱ Hľadajte Pána, kým sa dá nájsť, volajte ho, kým je nablízku! Nech opustí bezbožný svoju
cestu, hriešny človek svoje zmýšľanie a vráti sa k Pánovi, on sa nad ním zmiluje, k svojmu
Bohu, ved' mnoho odpúšťa! Lebo moje myšlienky nie sú vaše myšlienky a vaše cesty nie
sú moje cesty – hovorí Pán. Ako sú nebesá vyvýšené nad zem, tak sú moje cesty vysoko od
vašich ciest a moje myšlienky od vašich myšlienok. ✱ Lebo ako spŕchne z neba dážď a sneh
a nevráti sa ta, ale opojí zem, zúrodní ju, dá jej klíčiť a dá semä na siatie a chlieb na jedlo:
tak bude moje slovo, ktoré mi vyjde z úst, nevráti sa ku mne naprázdno, ale urobí, čo som si
želal, a vykoná, na čo som ho poslal. _____

Canticum

VIII

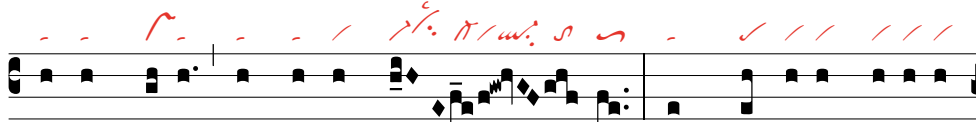
V

Ine- a * fa-cta est di- lé-cto in

cornu, in loco ú- be-ri. ¶ Et macé- ri- am

circúmdedit, et circumfó- dit: et plantávit víne-am

So- rec: et ædi-fi- cá- vit turrim in médi- o

e- ius. ¶ Et tórçu-lar fodit in e- a:

víne-a e- nim Dómi-ni Sá- ba- oth, do- mus Is-ra-ël

est.

— Vinicu mal miláčik môj na úrodnom úbočí. * Okopal ju, skálie z nej vyzbieral, viničom ju vysadil, postavil uprostred nej vežu * a lisom ju vystrojil. Bo vinicou Pána zástupov je dom Izraela.

Lectio 6 (Bar 3:9-15;3:32-4:4)

Léctio libri Baruch prophétæ

Audi, Israel, mandáta vitæ; áuribus percípite, ut sciátis prudéntiam. Quid est, Israel? Quid est quod in terra es inimicórum? Inveterásti in terra aliéna, coinquinátus es mórtuis, reputátus es cum eis, qui apud inferos sunt. Dereliquísti fontem sapiéntiæ! Si in via Dei ambulásses, habitásses in pace in ætérnum. Disce, ubi sit prudéntia, ubi fortitúdo, ubi sit intelléctus, ut scias simul, ubi sit longitúrnitas diérum et vita, ubi sit lumen oculórum et pax. Quis invénit locum eius? Et quis intrávit in thesáuros eius?

Sed qui scit ómnia, novit eam, adinvénit eam prudéntia sua; qui compósuit terram in ætérnum tempus, implévit eam iuméntis quadrupédibus; qui mittit lumen et vadit, vocávit illud, et obcédívit ei in tremóre. Stellæ autem splenduérunt in custódiis suis et lætátæ sunt. Vocávit eas, et dixerunt: «Adsumus»; luxérunt cum lætítia ei, qui fecit eas.

Hic est Deus noster, non æstimábitur alter advérsus eum. Invénit omnem viam disciplínæ et dedit eam Iacob púero suo et Israel dilecto suo. Post hæc super terram visa est et inter hómines conversáta est. Ipsa est liber præceptórum Dei et lex, quæ pérmanet in ætérnum. Omnes, qui tenent eam, ad vitam; qui autem relínquunt eam, moriéntur.

Convértere, Iacob, et apprehénde eam; perámbula ad splendórem in lúmine eius. Noli dare álteri glóriam tuam et dignitátes tuas genti aliénæ.

Beáti sumus, Israel, quia, quæ placent Deo, nobis nota sunt.

¶. Verbum Dómini. R. Deo grátias.

— Počuj, Izrael, príkazy života, zachyt' uchom, nauč sa múdrosti! Čo je to, Izrael? Čo, že si v nepriateľskej krajine? Zostarel si v cudzej krajine, poškvrnený si mŕtvolami, prirátaný si k tým, čo klesli do podsvetia. Opustil si prameň múdrosti. Keby si bol kráčaľ cestou Boha, bol by si býval vo večnom pokoji. Nauč sa, kde je múdrosť, kde je sila, kde je rozumnosť,

tak poznáš zároveň, kde je dlhý život, kde žitie, kde je svetlo očí a pokoj. Ktože našiel jej miesto a kto vkročil do jej pokladníc? * Ten však, čo všetko vie, pozná ju, objavil ju svojou rozumnosťou; ten, čo pripravil pre večné časy zem a naplnil ju štvornohými zvieratami. Ak vyšle svetlo, ono ide, ak ho zavolá, poslúchne ho s chvením. A hviezdy svietia na svojich strážach a tešia sa; ak ich zavolá, odpovedia: „Tu sme!“ a veselo svietia tomu, čo ich učinil. * Toto je náš Boh a iného popri ňom uznať nemožno. Objavil každú cestu múdrosti a dal ju svojmu sluhovi Jakubovi a svojmu miláčikovi Izraelovi. Potom sa zjavila na zemi a žila s ľuďmi. Ona je knihou Božích príkazov a zákonom, ktorý trvá naveky: všetci, čo sa jej chopia, dosiahnu život, čo ju však opustia, zomrú. * Obráť sa, Jakub, a chyt' sa jej, chod' k jej svetlu, v ústrety jej žiare. Neprepusť svoju slávu inému, ani čo cenného máš cudziemu národu. * Blahoslavení sme, Izrael, lebo nám je známe, čo sa ľúbi Bohu.

Canticum

VIII

A

T-tén-de, * cæ-lum, et lo-quar : et

áudi- at terra verba ex o-re me- o. V. Exspecté- tur

sic-ut plúvi-a e-lóqui-um me- um : et descéndant

sic-ut ros verba me- a, sic-ut imber su- per

grámi-na. V. Et sic-ut nix super fe- num : qui-a

nomen Dó-mi-ni invo- cá-bo. V. Da- te magni-tú-di-

nem De-o no- stro : De-us, ve-ra ópe-ra e- jus,

et omnes vi- æ e-jus judí- ci- a. V. De- us

fidé-lis, in quo non est in-íqui-tas : ju- stus et

sanctus Dóminus.

Nebesá, čujte, rozprávateľ budem, zem
 nech načúva slovám mojich úst! * Nech spýcha ako dážd' moje učenie, nech kvapká sť a rosa
 moja výrečnosť; ako dážd' na zeleň, * sť a kvapky na trávnik. Lebo budem hlásať Pánovo
 meno: * pripravte oslavu nášmu Pánovi! Skalou je: dokonalé je jeho dielo, lebo všetky jeho
 cesty sú spravodlivé. * Boh je verný a bez nepravosti, spravodlivý je a priamy.

Lectio 7 (Ez 36:16-17a,18-28)

Lectio libri Ezechiélis prophetae

Factum est verbum Dómini ad me, dicens: «Fili hóminis, domus Is-
 rael habitavérunt in humo sua et polluérent eam in viis suis et in

opéribus suis. Et effúdi indignatiónem meam super eos pro sánguine, quem fuderunt super terram, et in idólis suis polluéruunt eam. Et dispérsi eos in gentes, et ventiláti sunt in terras; iuxta vias eórum et iuxta ópera eórum iudicávi eos. Et ingrési sunt ad gentes, ad quas introiéruunt, et polluéruunt nomen sanctum meum, cum dicerétur de eis: “Pópulus Dómini iste est, et de terra eius egréssi sunt”. Et pepérci nómini meo sancto, quod polluérat domus Israel in géntibus, ad quas ingrési sunt.

Idcirco dices dómui Israel: Hæc dicit Dóminus Deus: “Non propter vos ego fáciam, domus Israel, sed propter nomen sanctum meum, quod polluístis in géntibus, ad quas intrástis; et sanctificábo nomen meum magnum, quod pollútum est inter gentes, quod polluístis in médio eárum, ut sciant gentes quia ego Dóminus, ait Dóminus Deus, cum sanctificátus fúero in vobis coram eis.

Tollam quippe vos de géntibus et congregábo vos de univérsis terris et addúcam vos in terram vestram; et effúndam super vos aquam mundam, et mundabímini ab ómnibus inquinaméntis vestris, et ab univérsis idólis vestris mundábo vos.

Et dabo vobis cor novum et spíritum novum ponam in médio vestri et áuferam cor lapídeum de carne vestra et dabo vobis cor cárneum; et spíritum meum ponam in médio vestri et fáciam, ut in præcéptis meis ambulétis et iudícia mea custodiátis et operémini. Et habitábitis in terra, quam dedi pátribus vestris, et éritis mihi in pópulum, et ego ero vobis in Deum”».

V. Verbum Dómini. **R.** Deo grátias.

Pán prehovoril ku mne takto: „Syn človeka, Izraelov dom býval na svojej pôde, ale poškvrnil ju svojimi cestami a svojimi činmi. Vtedy som vyliel na nich svoj hnev pre krv, ktorú vylievali v krajine a poškvrnili ju svojimi modlami. I rozhádzal som ich medzi národy, rozosiali sa po krajinách; podľ'a ich ciest a podľ'a ich skutkov som ich súdil. Tak sa dostali k národom. Kde prišli, znesväcovali moje meno, lebo sa o nich hovorilo: »To je Pánov ľud, ale vytiahli z jeho krajiny.« I zľ'utoval som sa pre svoje sväté meno, ktoré synovia Izraela znesväcovali u národov, ku ktorým prišli. ✱ Preto povedz Izraelovmu domu: Toto hovorí Pán, Jahve: Nie kvôli vám budem konať, dom Izraela, ale pre svoje sväté meno, ktoré ste znesväcovali u národov, ku ktorým ste prišli. Posväťím svoje veľké meno, znesväcované u národov, ktoré ste znesväcovali uprostred nich; i budú národy vedieť, že ja som Pán – hovorí Pán, Jahve –

keď na vás pred ich očami ukážem, že som svätý. ✱ I vezmem vás z národov a pozbieram vás zo všetkých krajín a zavediem vás na vlastnú pôdu. Potom budem na vás kropiť čistou vodou, že sa očistíte; od všetkých vašich škvrn a od všetkých vašich modiel vás očistím. ✱ A dám vám nové srdce a nového ducha vložím do vás; odstránim z vášho tela kamenné srdce a dám vám srdce z mäsa. Svojho ducha vložím do vášho vnútra a spôsobím, že budete kráčať podľa mojich nariadení, zachovávať moje výroky a plniť ich. Budete bývať v krajine, ktorú som dal vašim otcom, a budete mojim ľuďom a ja budem vašim Bohom.

Canticum

VIII

S

Ic-ut cer-vus * de-sí-de-rat ad fontes

aquá-rum: i-ta de-sí-de-rat ánima me-a ad

te, De-us. V. Si-tí-vit ánima me-a ad

De-um vi-vum: quando véni-am, et

appa-ré-bo ante fá-ci-em De-i

me-i? V. Fu-é-runt mi-hi lácrimae

me- ae panes di- e ac no- cte, dum

dí-ci- tur mi-hi per síngu-los di- es: U- bi

est De- us tu-us?

— Ako jeleň dychtí za vodou z prameňa, tak moja duša, Bože, túži za tebou. ✱ Po Bohu žítzni moja duša, po Bohu živom; kedyže už prídem k nemu a uzriem Božiu tvár? ✱ Slzy sú mojím chlebom vo dne i v noci, keď sa ma deň čo deň spytujú: „Kdeže je tvoj Boh?“ —

Epistola (Rom 6:3-11)

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Romános

Fratres: Ignorátis quia, quicúmque baptizáti sumus in Christum Ie-sum, in mortem ipsíus baptizáti sumus? Consepúlti ergo sumus cum illo per baptísmum in mortem, ut quemádmódum suscitátus est Christus a mórtuis per glóriam Patris, ita et nos in novitáte vitæ ambulémus.

Si enim complantáti facti sumus similitúdini mortis eius, sed et resur-recciónis érimus; hoc sciéntes quia vetus homo noster simul crucifíxus est, ut destruátur corpus peccáti, ut ultra non serviámus peccáto. Qui enim mórtuus est, iustificátus est a peccáto.

Si autem mórtui sumus cum Christo, crédimus quia simul étiam vi-vémus cum eo; sciéntes quod Christus suscitátus ex mórtuis iam non móritur, mors illi ultra non domináthur. Quod enim mórtuus est,

peccáto mórtuus est semel; quod autem vivit, vivit Deo. Ita et vos existimáte vos mórtuos quidem esse peccáto, vivéntes autem Deo in Christo Iesu.

℣. Verbum Dómini. ℞. Deo grátias.

_____ Bratia: neviete, že všetci, čo sme boli pokrstení v Kristovi Ježišovi, v jeho smrť sme boli pokrstení? Krstom sme teda s ním boli pochovaní v smrť, aby sme tak, ako bol Kristus vzkriesený z mŕtvych Otcovou slávou, aj my žili novým životom.

* Lebo ak sme s ním zrástli a stali sa mu podobnými v smrti, tak mu budeme podobní aj v zmŕtvychvstaní. Ved' vieme, že náš starý človek bol s ním ukrižovaný, aby bolo hriešne telo zničené, aby sme už neotročili hriechu. Lebo kto zomrel, je ospravedlnený od hriechu.

* Ale ak sme zomreli s Kristom, veríme, že s ním budeme aj žiť. Ved' vieme, že Kristus vzkriesený z mŕtvych už neumiera, smrť nad ním už nepanuje. Lebo keď zomrel, zomrel raz navždy hriechu, ale keď žije, žije Bohu. Tak zmýšľajte o sebe aj vy: že ste mŕtvi hriechu a žijete Bohu v Kristovi Ježišovi.

VIII

A

L le lu ia.

℣

C

Onfi-témi-ni Dó- mi-no, quó- ni-am

bonus: quó- ni-am in saécu-lum mi-se-ri-cór-di-a

e- jus.

Oslavujte Pána, lebo je dobrý, lebo jeho milosrdenstvo trvá naveky.

Evangelium - Anno A (Mt 28:1-10)

V. Dóminus vobíscum. **R.** Et cum spíritu tuo.

V. Lécio sancti Evangélii secúndum Matthæum. **R.** Glória tibi, Dómine.

Sero autem post sábbatum, cum illucésceret in primam sábbati, venit Maríá Magdaléne et áltera Maríá vidére sepúlcrum. Et ecce terræ motus factus est magnus: ángelus enim Dómini descéndit de cælo et accédens revólvit lápidem et sedébat super eum. Erat autem aspéctus eius sicut fulgur, et vestiméntum eius cándidum sicut nix. Præ timóre autem eius extérriti sunt custódes et facti sunt velut mórtui.

Respóndens autem ángelus dixit muliéribus: «Nolíte timére vos! Scio enim quod Iesum, qui crucifíxus est, quæritis. Non est hic: surréxit enim, sicut dixit. Veníte, vidéte locum, ubi pósitus erat. Et cito eúntes dícite discípulis eius: “Surréxit a mórtuis et ecce præcédit vos in Galiléam; ibi eum vidébitis”. Ecce dixi vobis».

Et exeúntes cito de monuménto cum timóre et magno gáudio cucurrérunt nuntiáre discípulis eius.

Et ecce Iesus occúrrit illis dicens: «Avéte». Illæ autem accessérunt et tenuérunt pedes eius et adoravérunt eum. Tunc ait illis Iesus: «Nolíte timére; ite, nuntiáte frátribus meis, ut eant in Galiléam et ibi me vidébunt».

V. Verbum Dómini. **R.** Laus tibi, Christe.

*Ked' sa pominula sobota, na úsvoite prvého dňa v týždni prišla Mária Magdaléna a iná Mária pozrieť hrob. Vtom nastalo veľké zemetrasenie, lebo z neba zostúpil Pánov anjel, pristúpil, odvalil kameň a sadol si naň. Jeho zjav bol ako blesk a jeho odev biely ako sneh. Strážnici strnuli od strachu z neho a ostali ako mŕtvi. * Anjel sa prihovoral ženám: „Vy sa nebojte! Viem, že hľadáte Ježiša, ktorý bol ukrižovaný. Niet ho tu, lebo vstal, ako povedal. Poďte, pozrite si miesto, kde ležal. A rýchlo choďte povedať jeho učeníkom: »Vstal z mŕtvych a ide pred vami do Galiley. Tam ho uvidíte.« Hľa, povedal som vám to.“ * Rýchlo vyšli z hrobu a so strachom i s veľkou radosťou bežali to oznámiť jeho učeníkom. * A hľa, Ježiš im išiel v ústrety a oslovil ich: „Pozdravujem vás!“ Ony pristúpili, objali mu nohy a klaňali sa mu. Tu im Ježiš povedal: „Nebojte sa! Choďte, oznámte mojim bratom, aby šli do Galiley; tam*

Evangelium - Anno B (Mc 16:1-8)

℣. Dóminus vobíscum. ℞. Et cum spírítu tuo.

℣. Léctio sancti Evangélíi secúndum Marcum. ℞. Glória tibi, Dómine.

Cum transísset sábbatum, Maríá Magdaléne et Maríá Iacóbi et Salóme emérunt arómata, ut veniéntes úngerent Iesum. Et valde mane, prima sabbatórum, véniunt ad monuméntum, orto iam sole.

Et dicébant ad ínvicem: «Quis revólvet nobis lápidem ab óstio monuménti?». Et respiciéntes vident revolútum lápidem; erat quippe magnus valde.

Et introeúntes in monuméntum vidérunt iúvenem sedéntem in dextris, coopértum stola cándida, et obstupuérunt.

Qui dicit illis: «Nolíte expavéscere! Iesum quáeritis Nazarénium crucifíxum. Surréxit, non est hic; ecce locus, ubi posuérunt eum. Sed ite, dícite discípulis eius et Petro: “Præcédit vos in Galiléam. Ibi eum vidébitis, sicut dixit vobis”».

Et exeúntes fugérunt de monuménto, inváserat enim eas tremor et pavor, et némini quicquam dixerunt, timébant enim.

℣. Verbum Dómini. ℞. Laus tibi, Christe.

Ked' sa pominula sobota, Mária Magdaléna a Mária Jakubova i Salome nakúpili voňavé oleje a išli ho pomazať. V prvý deň týždňa, skoro ráno, po východe slnka, prišli k hrobu. ✱ A hovorili si: „Kto nám odvalí kameň od vchodu do hrobu?“ Ale keď sa pozreli, videli, že kameň je odvalený; bol totiž veľmi veľký. ✱ Keď vošli do hrobu, na pravej strane videli sedieť mladíka oblečeného do bieleho rúcha a střípli. ✱ On sa im prihovril: „Neľakajte sa! Hľadáte Ježiša Nazaretského, ktorý bol ukrižovaný. Vstal z mŕtvych. Niet ho tu. Hľ'a, miesto, kde ho uložili. Ale choďte a povedzte jeho učeníkom a Petrovi: »Ide pred vami do Galiley. Tam ho uvidíte, ako vám povedal.«“ ✱ Vyšli a utekali od hrobu, lebo sa ich zmocnila hrôza a strach. A nepovedali nikomu nič, lebo sa báli.

℣. Dóminus vobíscum. ℞. Et cum spírítu tuo.

℣. Léctio sancti Evangélíi secúndum Lucam. ℞. Glória tibi, Dómine.

Prima sabbatórum, valde dilúculo venérunt mulíeres ad monuméntum portántes, quæ paráverant, arómata. Et invenérunt lápidem revolútum a monuménto et ingræssæ non invenérunt corpus Dómini Iesu.

Et factum est, dum mente hæsitárent de isto, ecce duo viri stetérunt secus illas in veste fulgénti. Cum timérent autem et declinárent vul-tum in terram, dixerunt ad illas: «Quid quæritis vivéntem cum mór-tuis? Non est hic, sed surréxit. Recordámini quáliter locútus est vobis, cum adhuc in Galilæa esset, dicens: “Opórtet Fílium hóminis tradi in manus hóminum peccatórum et crucifígi et die tértia resúrgere”».

Et recordátæ sunt verbórum eius et regræssæ a monuménto nuntiavérunt hæc ómnia illis Undecim et céteris ómnibus. Erat autem Maríá Magdaléne et Ioánná et Maríá Iacóbi; et céteræ cum eis dicébant ad apóstolos hæc. Et visa sunt ante illos sicut deliraméntum verba ista, et non credébant illis.

Petrus autem surgens cucúrrit ad monuméntum et procúmbens videt linteámina sola; et rédiit ad sua mirans, quod factum fúerat.

℣. Verbum Dómini. ℞. Laus tibi, Christe.

— V prvý deň týždňa zavčas ráno prišli k hrobu a priniesli voňavé oleje, čo si pripravili. Kameň našli od hrobu odvalený, vošli dnu, ale telo Pána Ježiša nenašli. ★ Ako nad tým rozpačito uvažovali, zastali pri nich dvaja mužovia v žiarivom odeve. Zmocnil sa ich strach i sklonili tvár k zemi. Ale oni sa im prihovorili: „Prečo hľadáte živého medzi mŕtvymi? Niet ho tu. Vstal z mŕtvych. Spomeňte si, ako vám povedal, keď bol ešte v Galilei: »Syna človeka musia vydať do rúk hriešnych ľudí a ukrižovať, ale on tretieho dňa vstane z mŕtvych.«“ ★ Tu sa rozpomätali na jeho slová, vrátili sa od hrobu a toto všetko zvestovali Jedenástim i všetkým ostatným. Bola to Mária Magdaléna, Jana a Mária Jakubova. A s nimi aj iné to rozprávali apoštolom. Ale im sa zdali tieto slová ako blúznenie a neverili im. ★ No Peter vstal a bežal k hrobu. Keď sa nahol dnu, videl tam len plachty. I vrátil sa domov a čudoval sa, čo sa stalo.

Ant.
VIII

V

I-di aquam egre-di-én-tem de tem-plo, a

lá-te-re dex-tro, alle-lú-ia: et omnes, ad quos pervé-

nit a-qua i-sta, sal-vi fa-cti sunt, et di-cent, al-

le-lú-ia, al-le-lú-ia. Ps. 117. Confi-témi-ni Dómino quó-ni-am

bonus: * quó-ni-am in sǽcu-lum mi-se-ri-cór-di-a e-jus. Gló-

ri-a Patri, et Fí-li-o, et Spi-rí-tu-i Sancto. * Si-cut e-rat in prin-

cí-pi-o, et nunc, et semper, et in sǽcu-la sǽcu-lórum. Amen.

*Videl som vodu, ktoá tiekla z pravej strany svätyne, aleluja, všetci, ktorí sú v nej pokrstení, sú spasení a volajú: aleluja, aleluja. * Oslavujte Pána, lebo je dobrý, lebo jeho milosrdenstvo trvá naveky.*

Offertorium

II

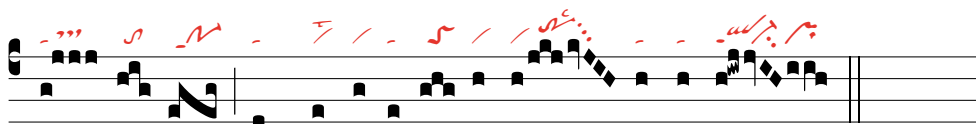
D

Exte- ra Dómi- ni * fe- cit vir- tú- tem,

déx-te-ra Dó-mi-ni exaltá- vit me: non mó-ri- ar,

sed vi- vam, et narrábo ó-pe-ra Dómi-ni.

— Pánova pravica mocne zasiahla, Pánova pravica ma zdvihla. Ja nezmriem, budem žiť
a vyrozprávam skutky Pánove. —

